

UČITELJSKI TOVARISŖ.

List za šolo in dom.

Izhaja v 1. in 15. dan vsakega meseca ter stoji za vse leto 3 gold., a za pol leta 1 gold. 50 kr. Spise in dopise vzprejema uredništvo, naročnino in oznanila pa Milic-eva tiskarna v Ljubljani.

Štev. 9.

V Ljubljani, 1. maja 1889. l.

XXIX. leto.

M a j.

Zopet nam prihaja vesela vzpomlad. Solnce sije svetleje in gorkeje. Prikazala se je uže modra vijolica in nas razveseljuje z blagim prijetnim duhom. Škrjanec se zopet vzdiguje in se veselo prepevaje vrti v zraku. Polja in travniki se lepo oživljajo in ozelenevajo. Drevesa brsté in uže tu pa tam cvetó in stojé v prelepi obleki. Čebele, brošči in drugi mrgolinci šumé in si hrane nabirajo po dišočem cvetji. Ptíči pojejo po vrtih in logih, in si narejajo gnezda. Vsak dan nam prinaša novih lepot. Tu pricvete in se prikaže lepa, diseča cvetica; tam prifrčí prelepo pisan metuljček, in zopet drugé se razgrinja zelena tratica polna najlepših cvetic. Gore in doline oblačijo se v praznično, lepo oblačilo. Čez vse to pa se razpenja mílo jasno in modro nebo v neizmérnem krogu. Koga bi pač ne veselil prelepi mesec majnik in vsa krasna rajska vzpomlad? Vsa narava vstaja, vzbuja in ponovlja se ter očvrstuje. Kaj li človek bi se ne zdramil, in bi nasprotoval prelepi naravi! „Svet je lep“, rekel je moder mož, „oh, ko bi bili tudi ljudje lepi, to je pošteni in dobri!“ Pošteni in dobri ljudje prihajajo iz dobrih, poštenih družin in iz dobrih, pravih šol. Naj višji namen vsaki šoli je, da mladini vcepi in ohrani čednostno in pobožno srce. Dandanes se v šoli mnogo, mnogo učí, pa spoznati moramo, da vse učenje v šoli je le polovičarsko, ako z učenjem ne združujemo tudi dobre, krščanske vzgoje. Nada, cvet in moč vsaki domovini je dobra vzgoja nežne mladine. Bolje ko se družine in šole prizadevajo, da mladino lepo vzrejajo in jo hudobnih in pohujšljivih vzgledov in vplivov varujejo, bolje bode v domovini, v ožji in širji, cvetela moč in splošno blagostanje. Naše šole naj bodo delavnice pravega duha ter središče pravega značaja in trdna podstava vsem krepostim v življenji. Vsa šolska vzgoja naj bode zares, v resnici versko-nravna, in vesela, rajska vzpomlad bode prihajala v mílo domovino našo. Bog daj!

Domača vzgoja.

Piše Jakob Dimnik.

(Dalje.)

Prav tako radi strežejo otroci tudi svojim starišem. Ko pride oče domov, hitro mu teče nasproti mali sinček, ga pozdravi, mu vzame palico in klobuk ter nese vsako na svoj prostor. Kateremu očetu se pač kaj takega ne dopade? Otroci naj se tedaj le va-